

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, JUSTÍCIA I RELACIONS AMB LES CORTS

7295 *Reial decret 238/2026, de 25 de març, pel qual es desplega el sistema de facturació electrònica obligatòria entre empresaris i professionals i es modifica el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.*

I

Les petites i mitjanes empreses (pimes) exerceixen un paper fonamental en el creixement econòmic, en la creació d'ocupació i en el foment de la competitivitat de l'economia espanyola i aporten valor afegit a tots els sectors. En termes numèrics, constitueixen prop del 99 per cent del teixit productiu i representen una mica més del 62 per cent del valor afegit brut (VAB) i del 66 per cent de l'ocupació.

En aquest sentit, en el marc del component 13 «Impuls a la pime», reforma 1 «Millora de la regulació i del clima de negocis» del Pla de recuperació, transformació i resiliència, va tenir lloc l'aprovació de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, de creació i creixement d'empreses. Aquesta Llei té per objecte la millora de la regulació i del clima de negocis; l'eliminació d'obstacles al desplegament d'activitats econòmiques; la reducció de la morositat comercial, i l'optimització de l'accés al finançament.

Entre les mesures principals destaquen les destinades a avançar en la lluita contra la morositat en les operacions comercials, una de les causes que tenen més incidència en la liquiditat i la rendibilitat de moltes empreses espanyoles, en particular, de les pimes. A aquest efecte, la Llei reforça la normativa de contractació pública per garantir que els adjudicataris abonin al seu temps el preu pactat amb els subcontractistes i exigeix a les empreses que vulguin accedir a una subvenció pública o ser una entitat col·laboradora en la seva gestió que compleixin els terminis de pagament que estableix la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

Així mateix, estipula la creació d'un Observatori Estatal de la Morositat Privada, encarregat de seguir i analitzar les dades dels terminis de pagaments i de promoure bones pràctiques en la matèria, que actualment regula la seva normativa específica.

No obstant això, i de manera destacada, la Llei 18/2022, de 28 de setembre, a l'article 12 modifica l'article 2 *bis* de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació, per estendre l'obligació d'expedir i remetre una factura electrònica a totes les relacions comercials entre empresaris i professionals.

Es tracta d'una iniciativa més per reduir obstacles al creixement de l'empresa i les limitacions en matèria de finançament de les petites i mitjanes empreses. Amb aquesta mesura, a més de reduir els costos de transacció, s'obté una informació fiable, sistemàtica i àgil dels terminis efectius de pagament, un requisit imprescindible per reduir la morositat comercial. En concret, millora la traçabilitat del cicle de facturació en les operacions «Business to Business» (B2B), ja que aporta informació exacta sobre els terminis d'expedició, lliurament, acceptació i pagament d'una mateixa factura i, amb això, fomenta la cultura empresarial de pagaments.

En paral·lel, es considera que la mesura fomenta la digitalització de totes les empreses, en particular de les més petites, amb guanys en estalvi de costos i agilitat en la gestió administrativa, ja que redueix el temps dedicat a la gestió de cada factura i facilita la correcció d'errors. Amb aquesta mesura es prossegueix un camí iniciat amb la Llei 25/2013, de 27 de desembre, d'impuls de la factura electrònica i creació del registre

comptable de factures en el sector públic, que va digitalitzar la remesa de factures electròniques per part dels proveïdors a les administracions públiques.

Adicionalment, el desplegament de la factura electrònica obligatòria entre empreses i professionals continua en la mateixa línia estratègica de lluita contra el frau i de simplificació tant de les obligacions formals dels subjectes passius de l'IVA com de l'exacció de l'impost per part de les autoritats, de la Llei 11/2021, de 9 de juliol, de mesures de prevenció i lluita contra el frau fiscal, de transposició de la Directiva (UE) 2016/1164 del Consell, de 12 de juliol de 2016, per la qual s'estableixen normes contra les pràctiques d'elusió fiscal que incideixen directament en el funcionament del mercat interior, de modificació de diverses normes tributàries i en matèria de regulació del joc. El sistema espanyol de factura electrònica, que imposa l'obligació d'emissió de factures electròniques en format estructurat als empresaris o als professionals en les operacions domèstiques efectuades amb un altre empresari o professional, ha de permetre en el futur simplificar l'exacció de l'impost i millorar la qualitat de les bases de dades de les quals disposa l'autoritat tributària, la qual cosa redunda en una eficiència i una eficàcia més grans en els plans de lluita contra el frau.

En aquest sentit, la disposició final setena de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, va habilitar el Govern per desplegar reglamentàriament els diferents requisits i característiques per implantar aquesta mesura; entre d'altres, els requisits tècnics i d'informació a incloure en la factura electrònica a l'efecte de verificar la data de pagament i obtenir els períodes mitjans de pagament, els requisits d'interoperabilitat mínima entre els prestadors de solucions tecnològiques de factures electròniques i els requisits de seguretat, control i estandardització dels dispositius i dels sistemes informàtics que generin els documents.

D'altra banda, la disposició adicional vint-i-unena de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, reforça i concreta diversos aspectes clau del sistema espanyol de facturació electrònica i alhora proporciona també el fonament jurídic necessari per al desplegament reglamentari que s'articula per mitjà d'aquest Reial decret. Aquesta disposició, introduïda per la disposició final dotzena de la Llei 7/2024, de 20 de desembre, per la qual s'estableixen un impost complementari per garantir un nivell mínim global d'imposició per als grups multinacionals i els grups nacionals de gran magnitud, un impost sobre el marge d'interessos i comissions de determinades entitats financeres i un impost sobre els líquids per a cigarrets electrònics i altres productes relacionats amb el tabac, i es modifiquen altres normes tributàries, encomana, en primer lloc, a l'Agència Estatal d'Administració Tributària desplegar i gestionar una solució pública de facturació electrònica d'ús voluntari per als empresaris i per als professionals obligats a emetre i rebre factures electròniques. En segona instància, estableix l'obligació de remetre una còpia fidel a la solució pública de facturació electrònica per a les plataformes, per a les solucions o per als sistemes de facturació que utilitzin els empresaris o els professionals obligats a emetre i rebre factures electròniques, que optin per no utilitzar la solució pública de facturació electrònica per emetre-les. En tercer lloc, estableix les garanties de confidencialitat i ús adequat per a les dades que contenen les factures electròniques que arribin a la solució pública de facturació electrònica, així com el seu termini de conservació. Així mateix, estableix la subjecció dels tractaments de dades personals que resultin de la gestió de la solució pública de facturació electrònica al Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE, i a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, així com les especificacions requerides als efectes esmentats.

Aquest Reial decret contribueix a donar compliment als manaments de desplegament reglamentari que contenen les dues normes legals esmentades, uns manaments que s'han de completar amb la publicació de l'ordre ministerial encarregada de desplegar i gestionar la solució pública de facturació electrònica a què es refereix l'apartat 1 de l'article 11 d'aquesta norma.

La publicació de l'ordre ministerial esmentada i, per tant, el compliment íntegre del manament de desplegament reglamentari ha de donar inici al còmput dels terminis que preveu la disposició final vuitena de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, per a l'entrada en vigor de la factura electrònica obligatòria en els termes que preveu.

II

El Reial decret consta de quinze articles, set disposicions addicionals, tres disposicions transitòries i quatre disposicions finals.

En primer lloc, l'article 1 descriu l'objecte de la norma, consistent a desplegar l'article 2 *bis* de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, modificat per l'article 12 de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, pel que fa als requisits tècnics i d'informació del sistema espanyol de factura electrònica entre empresaris i professionals. Així mateix, aquest Reial decret té per objecte desplegar reglamentàriament el que estableix la disposició addicional vint-i-unena de l'esmentada Llei 56/2007, de 28 de desembre, en virtut de la qual s'encomana a l'Agència Estatal d'Administració Tributària el desplegament i la gestió d'una solució pública de facturació electrònica.

A continuació, l'article 2 inclou una sèrie de definicions necessàries per al desplegament correcte de la nova obligació. Per la seva banda, l'article 3 conté les disposicions relatives a l'àmbit d'aplicació de la norma, que mantenen, en termes generals, la tipologia actual d'agents obligats a emetre factura d'acord amb el Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Seguidament, l'article 4 estableix l'exclusió de determinades operacions de l'obligació d'emetre, transmetre i lliurar factures en format electrònic entre empresaris i professionals i n'eximeix expressament les documentades mitjançant factures simplificades emeses de conformitat amb l'article 4 del Reglament aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre. Així mateix, es faculta la persona titular del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa per excloure, mitjançant una ordre ministerial, altres operacions de l'obligació esmentada, en atenció al funcionament econòmic adequat del sector afectat.

Per la seva banda, l'article 5 defineix les característiques bàsiques del futur sistema espanyol de factura electrònica, que ha d'estar format per les plataformes d'intercanvi de factures electròniques de caràcter privat i per la solució pública de facturació electrònica.

En aquest sentit, l'article 6 enumera les obligacions dels subjectes intervinents en el sistema: els empresaris i els professionals estan obligats a emetre les factures electròniques als seus clients empresaris i professionals i a rebre-les dels seus proveïdors a través de les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques, mitjançant la solució pública de facturació electrònica o mitjançant la combinació de totes dues vies.

A més, les plataformes, les solucions o els sistemes de facturació que utilitzin els empresaris o els professionals obligats a emetre i rebre factures electròniques, que no utilitzin la solució pública de facturació electrònica per emetre les seves factures, estan obligades a remetre simultàniament a la seva emissió una còpia electrònica fidel de cada factura en la sintaxi UBL (*Universal Business Language*) a la solució pública. Les còpies esmentades han de contenir la informació de tots els conceptes de les factures electròniques originals que tinguin una correspondència semàntica equivalent i estiguin previstos en la sintaxi de la solució pública de facturació electrònica, i han de complir en tot cas el contingut mínim que regula el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre. L'obtenció de les còpies esmentades té com a objectiu permetre a l'Administració, en combinació amb els estats de la factura, calcular i monitorar els terminis de pagament de les factures.

Al llarg dels articles 7, 8 i 9 es determinen els aspectes tècnics del sistema futur. En particular, s'hi estipula que, per garantir la interoperabilitat entre plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques, els seus operadors han de tenir capacitat per

transformar el missatge de la factura en tots els formats admesos. D'aquesta manera, el desplegament reglamentari del requisit d'interoperabilitat que conté la Llei 56/2007, de 28 de desembre, es fonamenta, en primer lloc, en l'exigència a les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques del deure d'utilitzar els formats que especifica l'article esmentat.

Entre les sintaxis admeses, s'hi inclouen les que determina la disposició final setena de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, així com Facturae, atès el seu ampli grau de coneixement en l'economia espanyola pel seu ús consolidat en la facturació a les administracions públiques, i EDIFACT, per la seva penetració elevada en un bon nombre de sectors econòmics. A aquests efectes, en l'àmbit de les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques, es consideren igualment vàlids els missatges en format Peppol BIS, en la mesura en què utilitzen la sintaxi UBL i s'ajusten a la norma europea EN16931.

Així mateix, els operadors de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques estan obligats a interconnectar-se amb qualsevol altra plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques quan els ho sol·licitin així els seus clients i a acceptar totes les sol·licituds d'interconnexió que se'ls dirigeixin des d'alguna d'aquestes. Amb aquest segon element, es completa el desplegament reglamentari del requisit d'interoperabilitat que conté la Llei 18/2022, de 28 de setembre. Les sol·licituds d'interconnexió entre plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques han de tenir una base real en la petició d'un emissor de factures a la seva plataforma privada perquè es connecti amb una altra plataforma utilitzada pel destinatari de les factures esmentades.

D'aquesta manera, amb l'exigència a les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques de treballar amb un nombre limitat de formats, així com d'interconnectar-se amb altres plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques, es garanteix el bon funcionament del sistema.

Per la seva banda, l'article 10 estipula que els destinataris de factures electròniques han d'informar l'obligat a expedir la factura, almenys, dels estats de la factura següents: l'acceptació o el rebuig comercial de la factura i la seva data, i el pagament efectiu complet de la factura i la seva data efectiva de pagament. La data efectiva de pagament a informar ha de tenir com a referència el moment en què el proveïdor cobra pels béns o serveis, és a dir, que és o bé la data en què es produeix un pagament en efectiu, o bé la data de deute en el compte de l'ordenant en cas d'una transferència bancària o bé la data en què s'acorda una compensació d'obligacions que substitueixi el pagament monetari. La mera posada a disposició del proveïdor d'un mecanisme financer per avançar el cobrament de la factura no computa, per tant, com a data de pagament. La data de pagament, en el cas esmentat, és el moment en què el proveïdor cobra efectivament pels béns o serveis.

L'article 10 preveu també que els destinataris de les factures puguin, voluntàriament, informar d'altres estats de la factura com l'acceptació o el rebuig comercial parcial de la factura, el pagament parcial de la factura o la cessió de la factura a un tercer per al cobrament o per al pagament, sempre que la plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques tingui habilitades aquestes capacitats.

L'article 11 versa sobre les característiques de la solució pública de facturació electrònica, que ha de proveir d'una alternativa bàsica i assequible de facturació electrònica tots els empresaris i els professionals que ho vulguin.

En aquest sentit, encara que l'ecosistema d'empreses privades proveïdores del servei de plataforma d'intercanvi de facturació és prou ampli a Espanya i té la capacitat necessària per cobrir les necessitats d'un sistema que universalitza l'obligació de la factura electrònica B2B, nombroses peticions formulades durant la fase de consulta pública de la norma van advocar per la posada en marxa d'una solució pública de facturació electrònica que proporcionés un accés senzill i assequible a aquests serveis a favor de pimes i professionals.

Sobre la base d'això, el Reial decret articula una solució pública de facturació electrònica, que, respectant el valor afegit que poden aportar les plataformes privades de facturació electrònica en les funcionalitats que excedeixen el mer intercanvi de factures, permet assegurar la viabilitat i la utilitat del sistema espanyol de factura electrònica i respon a la major part dels reptes que planteja un esquema basat en plataformes. L'organisme de l'Administració pública encarregat de desplegar i gestionar aquesta solució pública de facturació electrònica és l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

L'article 11 de la norma detalla el funcionament de la solució pública tant en la faceta d'instrument per defecte per fer accessible el compliment de l'obligació de facturar electrònicament als empresaris com en el paper de receptor de la informació de les factures i de la informació sobre el pagament que permeti monitorar en el futur els terminis de pagament d'aquestes.

La sintaxi UBL, amb les adaptacions que puguin ser necessàries per adaptar-la al seu ús en la facturació entre empreses i professionals, s'adopta com a sintaxi de referència del sistema públic de facturació electrònica per complir la norma europea EN16931 i ser la sintaxi de més implantació i popularitat de les dues admeses per la Directiva 2014/55/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relativa a la facturació electrònica en la contractació pública, així com permetre un posicionament òptim dels sistemes d'empreses i professionals establerts a Espanya amb vista a les seves relacions intracomunitàries.

L'accés a la solució pública i els seus usos diferents tenen un caràcter gratuït per als usuaris.

Per la seva banda, l'article 12 estableix com a obligatòria la comunicació del pagament efectiu complet de la factura a la solució pública de facturació electrònica, gestionada per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per part dels destinataris de les factures electròniques, independentment de si s'ha utilitzat la solució pública de facturació electrònica o una plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques o de si s'han remès també els estats de la factura a través d'aquestes últimes.

Seguidament, l'article 13 estableix els requisits tècnics exigibles a les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques que formin part del sistema espanyol de factura electrònica.

A continuació, la norma regula a l'article 14 l'accés que s'ha de donar a la informació obtinguda a través de les factures electròniques i els missatges amb informació sobre el pagament, i atribueix a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'obligació de facilitar-ne l'accés al Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa i al Ministeri d'Indústria i Turisme, amb la finalitat de permetre el seguiment dels terminis de pagament entre empresaris i professionals. Així mateix, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de remetre anualment a la Secretaria de l'Observatori Estatal de la Morositat Privada la informació necessària per elaborar la llista d'empreses que hagin incomplert els terminis de pagament de conformitat amb la normativa sobre morositat comercial.

L'article 15 estableix les regles per al còmput del termini de pagament de les factures electròniques en les operacions comercials. A aquest efecte, remet a l'article 4 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, sense perjudici de les especialitats que puguin establir altres lleis. En els casos en què la factura no consigni la data de realització de les operacions, s'ha de prendre com a referència la data d'expedició, de conformitat amb l'article 6.1.i) del Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.

La disposició addicional primera encomana a l'Agència Estatal d'Administració Tributària que desenvolupi una aplicació o un formulari gratuït, que ha de posar a disposició de tots els empresaris i els professionals per permetre'ls l'expedició de factures electròniques i de comunicacions de pagament d'aquestes.

La disposició addicional segona exceptua de les previsions del Reial decret les activitats regulades dutes a terme per l'operador del mercat elèctric i per l'operador del mercat organitzat de gas regulat, en la mesura en què els mercats que operen ja disposen d'un sistema propi de facturació, regulat per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, que inclou un cicle de pagament de curta durada i garanties

específiques. Igualment, exceptua les operacions facturades electrònicament en el marc de les cambres de compensació i liquidació de pagaments regulades per l'Associació Internacional de Transport Aeri (IATA), ateses les mateixes condicions de brevetat en el cicle de pagament i existència de garanties.

Per la seva banda, la disposició addicional tercera fa les indicacions precises del funcionament del sistema de factura electrònica als territoris històrics de la Comunitat Autònoma del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

La disposició addicional quarta garanteix l'accés de les administracions tributàries, incloent-hi les forals, a la informació de la solució pública de facturació electrònica de conformitat amb el marc legal aplicable.

La disposició addicional cinquena estableix una data de posada en funcionament de la solució pública de facturació electrònica anterior a la primera aplicació efectiva d'aquest Reial decret per permetre proves de funcionament als obligats futurs i a les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques.

La disposició addicional sisena preveu una especialitat en el còmput del termini de pagament aplicable a les factures vinculades a obres d'edificació, en els supòsits en què la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, permet la retenció del 5 per cent del pressupost d'execució material durant un any. En aquests casos, el termini de pagament es calcula sense tenir en compte l'import objecte de retenció.

La disposició addicional setena estableix el criteri aplicable per determinar l'inici del còmput del termini de pagament, exclusivament a efectes estadístics. En els contractes en què s'hagi pactat un termini de pagament, es considera data d'inici la de recepció de la factura electrònica per part del destinatari. No obstant això, en cas que la data esmentada no s'hagi comunicat a la solució pública de facturació electrònica, s'ha de prendre, als efectes estadístics exclusius, la data d'expedició de la factura.

La disposició transitòria primera estipula que els subcontractistes obligats a presentar al contractista principal les seves factures electròniques a través del registre denominat «FACeB2B» a què es refereix l'apartat 3 de la disposició addicional trenta-dosena de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, disposen d'un termini màxim de vint-i-quatre mesos des de l'entrada en vigor de l'ordre ministerial de desplegament de la solució pública de facturació electrònica, per adaptar el compliment d'aquesta obligació al sistema de facturació electrònica que regula aquesta norma, i que substitueix el FACeB2B actual.

La disposició transitòria segona estableix que els empresaris i els professionals amb un volum de facturació superior a vuit milions d'euros han d'adjuntar, durant els dotze mesos següents a la data en què aquest Reial decret els sigui aplicable de conformitat amb la disposició final quarta, a les factures electròniques que emetin un document en format de PDF que en garanteixi la llegibilitat per a la resta dels empresaris i dels professionals.

La disposició transitòria tercera concedeix un termini de fins a dotze mesos des de la data en què aquest Reial decret produeixi efectes per als subjectes a què es refereix la disposició final quarta, apartat 1, lletra b), perquè els empresaris i els professionals que siguin persones físiques o entitats en règim d'atribució de rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques el volum d'operacions de les quals sigui igual o inferior als vuit milions d'euros donin compliment al que disposen els articles 10 i 12 en relació amb l'obligació d'informar sobre els estats de la factura.

La disposició final primera estableix una sèrie de modificacions puntuals estrictament necessàries sobre el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, a fi d'acomodar-lo a les característiques i als requisits futurs del nou règim de factura electrònica i sense implicar una alteració substancial del règim de les obligacions de facturació que preveu actualment.

La disposició final segona invoca l'article 149.1.13a de la Constitució espanyola com a títol competencial habilitador per a l'aprovació d'aquesta norma, a excepció de la norma que es modifica a la disposició final primera, que es continua emparant en l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, expressat a la norma objecte de modificació.

La disposició final tercera recull les habilitacions per al desplegament normatiu d'aquest Reial decret amb una atenció especial a la que es fa a la persona titular del Ministeri d'Hisenda per regular tots els aspectes tècnics de la solució pública de facturació electrònica.

Finalment, la disposició final quarta fixa l'entrada en vigor del Reial decret al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, la seva aplicació efectiva queda diferida de conformitat amb el que preveu la disposició final vuitena de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, i es vincula a l'entrada en vigor de l'ordre ministerial de desplegament de la solució pública de facturació electrònica. A partir d'aquest moment, les obligacions que regula el Reial decret són exigibles en dues fases: transcorreguts dotze mesos, per als empresaris i per als professionals el volum d'operacions dels quals hagi superat els 8 milions d'euros l'any natural anterior, i al cap de vint-i-quatre mesos, per a la resta dels empresaris i dels professionals.

III

Aquest Reial decret figura entre les propostes normatives que inclou el Pla anual normatiu de l'Administració General de l'Estat per a l'any 2026 i s'ajusta als principis de bona regulació que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i, en particular, als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Pel que fa als principis de necessitat i eficàcia, la norma constitueix l'instrument més adequat per a la consecució d'un fi d'interès general com és la lluita contra la morositat comercial i l'impuls de la digitalització de les empreses de menys mida. A més, aquest fi i les mesures que conté el Reial decret són coherents amb la Directiva 2011/7/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, i amb la recentment aprovada Directiva 2025/516/UE del Consell, d'11 de març de 2025, per la qual es modifica la Directiva 2006/112/CE pel que fa a les normes de l'IVA en l'era digital. La norma també s'adequa al principi de proporcionalitat, ja que conté les mesures imprescindibles per al compliment dels fins marcats.

Respecte al principi de seguretat jurídica, el contingut és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, en particular amb el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, i genera un marc normatiu estable, previsible, integrat, clar i de certesa, que en facilita el coneixement i la comprensió.

D'acord amb el principi de transparència, en la tramitació d'aquesta norma s'ha seguit el que disposa la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, a més de possibilitar la participació activa dels destinataris mitjançant dos tràmits d'audiència pública.

En aplicació del principi d'eficiència, les càrregues administratives de la norma es limiten a les imprescindibles per a la consecució dels fins descrits, això és, reduir la morositat en les operacions comercials mitjançant més transparència i traçabilitat de les factures i dels pagaments, així com impulsar la digitalització del teixit empresarial a través de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques robustes, interoperables i interconnectades correctament, amb la garantia del funcionament eficient i coordinat del sistema de facturació electrònica.

Paral·lelament, la implantació de la factura electrònica comporta beneficis substancials per a les empreses, tant en termes d'estalvi de costos com d'eficiència operativa, ja que redueix el temps dedicat a la gestió administrativa de cada factura, facilita la correcció d'errors i optimitza la traçabilitat dels processos de cobrament i

pagament. En aquest sentit, les càrregues administratives addicionals queden més que compensades per les millores en agilitat, control i eficiència, amb l'establiment d'un sistema en què els beneficis derivats del sistema de facturació electrònica superen àmpliament les obligacions exigibles.

Aquest Reial decret se subjecta al procediment d'elaboració de disposicions generals que regula l'article 26 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, havent-se subjectat als tràmits de consulta pública prèvia i d'audiència i informació públiques en dues ocasions.

Durant la tramitació s'han sol·licitat els informes de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, del Consell Econòmic i Social i de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, així com dels departaments ministerials afectats.

El Reial decret s'ha sotmès al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques, que preveuen el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació, i la Directiva (UE) 2015/1535 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de setembre de 2015, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de reglamentacions tècniques i de regles relatives als serveis de la societat de la informació.

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb el títol competencial que preveuen l'article 149.1.13a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i l'article 149.1.14a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

Així mateix, aquest Reial decret es dicta en virtut de l'habilitació legal específica que preveu la disposició final setena de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, així com a l'empara del que estableixen l'article 2 *bis*, apartat 10, la disposició adicional vint-i-unena i la disposició final tercera de la Llei 56/2007, de 28 de desembre.

En virtut d'això, a proposta conjunta del ministre d'Economia, Comerç i Empresa i de la ministra d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 24 de març de 2026,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té per objecte establir els requisits tècnics i d'informació del sistema espanyol de factura electrònica obligatòria entre empresaris i professionals; els requisits exigibles a les plataformes d'intercanvi de factures electròniques, entre els quals, els d'interoperabilitat i interconnexió mínima entre aquestes, així com la regulació dels diferents estats de les factures i l'establiment de determinades obligacions de subministrament d'informació, en desplegament del que preveu l'article 2 *bis* de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació.

2. Així mateix, aquest Reial decret té per objecte desplegar la disposició adicional vint-i-unena de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, relativa a la solució pública de facturació electrònica.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes del que disposa aquest Reial decret, s'estableixen les definicions següents:

a) CII: factura intersectorial que proporciona un format estàndard creat pel CEFACI de les Nacions Unides per a l'intercanvi de factures electròniques entre sistemes. Als efectes d'aquest Reial decret, es refereix a la sintaxi dels missatges XML del CEFACI/ONU identificada en la Decisió d'execució (UE) 2017/1870 de la Comissió, de 16 d'octubre de 2017, sobre la publicació de la referència de la norma europea sobre facturació electrònica i la llista de les seves sintaxis de conformitat amb la Directiva 2014/55/UE del Parlament Europeu i del Consell.

b) Còpia fidel de la factura electrònica: s'entén per còpia fidel del contingut de la factura la que contingui la informació de les factures electròniques originals que tinguin una correspondència semàntica equivalent i estiguin previstos en la sintaxi de la solució pública de facturació electrònica, i han de complir en tot cas els requisits mínims obligatoris que defineix l'article 6, o si s'escau 7.2, del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.

c) Empresaris o professionals: als efectes d'aquest Reial decret, es reputen empresaris o professionals els que considera així l'article 5 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

d) Factura electrònica obligatòria entre empresaris i professionals: la factura expedida, transmesa i rebuda en format electrònic entre empresaris i professionals en què es documentin operacions comercials concertades entre ells, que compleixi les característiques tècniques contingudes en aquest Reial decret, en particular en l'article 7.1, i en els seus possibles desplegaments normatius, així com en el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, i que siguin produïdes per sistemes i programes informàtics o electrònics, que estiguin adaptats a l'article 29.2.j) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i, si s'escau, al seu desplegament reglamentari.

e) Plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques: infraestructura tecnològica que permet, almenys, l'adreçament i la transmissió directa de factures electròniques entre l'emissor de la factura i el seu destinatari, que compleixi els requisits tècnics que contenen aquesta norma i els seus possibles desplegaments reglamentaris.

f) Solució pública de facturació electrònica: és el conjunt de solucions desplegades i gestionades per l'Administració pública per servir com a infraestructura de facturació electrònica i d'emissió i recepció de factures, dels empresaris o dels professionals que ho elegeixin així i per servir de repositori universal i obligatori de totes les factures electròniques, i proveir, així mateix, serveis generals de seguiment del cobrament en els termes d'aquest Reial decret i opcions de descàrrega àgils per als emissors i per als destinataris de les factures i per als seus autoritzats.

g) UBL: llenguatge empresarial universal que proporciona un estàndard internacional d'interoperabilitat entre sistemes que s'utilitza com a format d'intercanvi de documents electrònics de diferents tipus al llarg de la cadena de subministrament. Als efectes d'aquest Reial decret, es refereix a la sintaxi dels missatges UBL de factura i nota de crèdit que identifica la Decisió d'execució (UE) 2017/1870 de la Comissió, de 16 d'octubre de 2017, sobre la publicació de la referència de la norma europea sobre facturació electrònica i la llista de les seves sintaxis de conformitat amb la Directiva 2014/55/UE del Parlament Europeu i del Consell.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

1. Els empresaris i els professionals que, de conformitat amb el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, estiguin obligats a expedir i lliurar una factura per les operacions que efectuïn en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional, ho han de fer en format electrònic quan el destinatari de l'operació sigui un empresari o un professional que tingui a Espanya la seu de la seva activitat econòmica, o tingui a Espanya un establiment permanent o, si no n'hi ha, el lloc del domicili o de la residència habitual, sempre que es tracti d'operacions que tinguin per destinataris la seu, l'establiment permanent, el domicili o la residència habitual esmentats.

2. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable quan les parts de l'operació hagin optat pel compliment material de l'obligació d'expedir una factura pel destinatari de l'operació o per tercers, de conformitat amb l'article 5 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre. En aquests casos, l'empresari, el professional o el subjecte passiu obligat a l'expedició de la factura és el responsable del compliment de totes les obligacions que estableix aquest Reial decret.

Article 4. Excepcions de l'obligació de factura electrònica entre empreses i professionals.

1. S'exceptuen de l'obligació d'expedir, transmetre i lliurar una factura en format electrònic les operacions que es documentin a través de factures simplificades emeses a l'empara del que estableix l'article 4 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, llevat que es tracti de factures simplificades qualificades a les quals es refereix l'article 7.2 d'aquest mateix Reglament.

2. La persona titular del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa, mitjançant una ordre ministerial, pot excloure altres operacions de l'obligació d'expedició d'una factura electrònica, sempre que sigui necessari per al bon funcionament econòmic del sector concernit.

Com a regla general, aquestes exclusions tenen un caràcter temporal i estan motivades per la circumstància que el sector econòmic concernit mostri en conjunt una dificultat rellevant d'adaptació a la nova obligació que en distorsioni greument el funcionament regular.

Les exclusions definitives només es poden adoptar quan estigui demostrat, addicionalment, que no hi ha problemes de terminis de pagament prolongats o abusius en el sector concernit.

Article 5. Sistema espanyol de factura electrònica.

1. El sistema espanyol de factura electrònica està compost pel conjunt de plataformes d'intercanvi de factures electròniques de caràcter privat que compleixin els requisits que estableix aquest Reial decret i per la solució pública de facturació electrònica, que preveu l'article 11, que compleix, a més, la funció de repositori de factures i que és gestionada per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. La facturació electrònica es pot efectuar mitjançant plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques, mitjançant la solució pública de facturació electrònica o mitjançant la combinació de totes dues vies.

Article 6. Obligacions dels subjectes intervinents en relació amb la facturació electrònica.

1. Els empresaris i els professionals obligats a emetre i rebre factures electròniques ho han de fer a través d'una de les vies que formen part del sistema espanyol de factura electrònica que assenyala l'article anterior, o una combinació d'aquestes.

Quan els empresaris, persones físiques o jurídiques, i els professionals no hagin acordat expressament amb els seus proveïdors rebre les seves factures electròniques a través d'una o diverses plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques, s'entén que opten per la solució pública de facturació electrònica sense que hagin d'efectuar per a això cap manifestació expressa.

2. Les plataformes, les solucions o els sistemes de facturació que utilitzin els empresaris o els professionals obligats a emetre i rebre factures electròniques, que no utilitzin la solució pública de facturació electrònica per emetre les seves factures, estan obligades a remetre simultàniament a la seva emissió una còpia electrònica fidel de cada factura en la sintaxi UBL a la solució pública esmentada. Les còpies esmentades han de quedar marcades clarament com a tals en la solució pública de facturació electrònica.

3. Els empresaris i els professionals que hagin decidit rebre les seves factures electròniques, totalment o parcialment, a través d'una plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques han de fer públic el seu punt o punts d'entrada de factures electròniques en totes les seves comunicacions amb altres empresaris i professionals i, en cas de tenir-ne, a la seva pàgina web. En cas que els empresaris i els professionals no hagin identificat públicament el seu punt d'entrada de factures electròniques, s'entén que el seu punt d'entrada és la solució pública de facturació electrònica a què es refereix l'article 11 d'aquest Reial decret.

4. Els operadors de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques han de posar a disposició del públic un sistema de consulta obert que permeti conèixer quins empresaris i professionals els han elegit com a punt d'entrada de factures electròniques.

Article 7. *Interoperabilitat de formats de factura electrònica.*

1. La factura electrònica s'ha de substanciar en un missatge informàtic de caràcter estructurat, ajustat al model semàntic de dades EN16931 del Comitè Europeu de Normalització i sota una de les sintaxis següents:

- a) CII.
- b) UBL, amb les adaptacions que puguin ser necessàries per a la facturació entre empresaris i professionals.
- c) Missatge EDIFACT de factura.
- d) Missatge Facturae.

2. A fi de garantir la interoperabilitat entre plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques, els operadors de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques han de tenir capacitat de transformar el missatge de factura entre tots els formats admesos garantint la preservació de l'autenticitat del seu origen i la integritat del seu contingut.

3. Totes les factures electròniques emeses per mitjà de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques han d'estar signades amb una signatura electrònica avançada, sigui directament per l'emissor o mitjançant una signatura delegada autoritzada, en el sentit que estableix l'article 10.1.a) del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.

4. Quan la factura electrònica signada electrònicament es transmeti des d'una plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques designada per l'emissor a una plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques diferent designada pel destinatari de la factura, la sintaxi i les especificacions tècniques de la factura esmentada són les acordades per l'emissor i pel destinatari d'aquesta. És la plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques designada per l'emissor sobre la qual recaigui, en cas que sigui necessari, l'obligació de transformar el missatge de factura electrònica abans que quedi signat electrònicament perquè s'ajusti a la sintaxi i les especificacions tècniques acordades per les parts, sense perjudici de la preservació de l'autenticitat del seu origen i de la integritat del seu contingut. En absència d'acord entre les parts, la sintaxi i les especificacions tècniques de la factura i dels missatges d'estat a utilitzar han de ser les mateixes que es requereixin per a la remesa de les factures i dels estats a la solució pública de facturació electrònica.

5. Totes les factures electròniques s'han d'identificar amb un codi únic, contingut en un sol camp o en una concatenació de camps de la factura, i que necessàriament ha d'incloure el número d'identificació fiscal de l'emissor; el número i la sèrie de la factura i la data d'expedició de la factura.

6. Els empresaris i els professionals poden estipular que les factures electròniques continguin especificacions d'informació més enllà del contingut mínim que regula el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, o més enllà del contingut que exigeixi amb un caràcter obligatori qualsevol altra norma, sempre que ho hagin acordat contractualment amb el seu proveïdor. Només es pot requerir la inclusió en la factura electrònica d'informació proveïda pel destinatari de la factura quan la dita informació s'hagi remès, de manera fefaent, a l'emissor de la factura amb anterioritat a la data de l'operació que es documenta.

Article 8. Requisits mínims d'interconnexió entre plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques.

1. Els operadors de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques tenen l'obligació d'interconnectar-se amb qualsevol altra plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques que formi part del sistema espanyol de factura electrònica quan ho sol·liciti així un dels seus clients. La interconnexió esmentada ha de permetre intercanviar factures electròniques entre tots els usuaris de totes dues plataformes.

2. Els operadors de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques poden utilitzar la solució pública de facturació electrònica com a mitjà d'interconnexió per a l'intercanvi de factures. La sintaxi de la factura electrònica en la interconnexió per mitjà de la solució pública de facturació electrònica és la que indica l'article 11 d'aquest Reial decret. En cas que s'utilitzi la solució pública de facturació electrònica per a aquest fi, és la plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques designada pel receptor sobre la qual recaigui l'obligació de recuperar i, en cas que sigui necessari, transformar el missatge de factura electrònica perquè s'ajusti a la sintaxi i les especificacions tècniques acordades per les parts en cas que difereixi de la sintaxi i les especificacions de la solució pública de facturació electrònica, sense perjudici de la preservació de l'autenticitat del seu origen i de la integritat del seu contingut.

3. La interconnexió entre plataformes ha d'arribar, com a mínim, a l'intercanvi de factures electròniques i a la comunicació dels estats de l'article 10.1.

Article 9. Procediment d'interconnexió entre plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques.

1. Els operadors de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques tenen l'obligació d'acceptar totes les sol·licituds d'interconnexió amb qualsevol altra plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques que formi part del sistema espanyol de factura electrònica.

2. Els clients dels operadors de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques als quals se sol·liciti una interconnexió estan, així mateix, obligats a acceptar que les factures electròniques se'ls remetin a través de la dita interconnexió entre plataformes.

3. Una vegada rebuda una sol·licitud d'interconnexió per part d'un operador de plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques, és la seva responsabilitat que la interconnexió esmentada estigui operativa en un termini màxim d'un mes des de la data de recepció de la sol·licitud. A aquest efecte, ha de subministrar a l'operador de la plataforma sol·licitant totes les especificacions tècniques necessàries, habilitar un banc de proves per al testatge de l'operativa, així com dedicar els recursos humans i materials necessaris per complir, almenys, el dit termini màxim.

4. Si un operador de plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques rep sol·licituds addicionals d'interconnexió durant el període d'un mes que preveu l'apartat 3 i no li és possible atendre-les simultàniament, les ha de resoldre per ordre estricte d'arribada. En aquest últim cas, el termini d'un mes per a cada sol·licitud comença a computar quan quedi operativa la sol·licitud d'interconnexió immediatament anterior.

5. Fins que la interconnexió entre plataformes estigui operativa, l'operador de la plataforma electrònica sol·licitant ha de dipositar les factures dirigides a la plataforma amb la qual es vol interconnectar en la solució pública de facturació electrònica. Mentre la interconnexió entre plataformes no sigui operativa, la plataforma d'intercanvi de factures electròniques receptora de la sol·licitud d'interconnexió està obligada a rebre les dites factures per aquesta via. Els clients de la dita plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques estan, igualment, obligats a acceptar que les factures electròniques se'ls remetin per la via esmentada mentre duri aquesta situació.

6. De conformitat amb el que preveu l'article 2 bis, apartat 2, de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, en cap cas l'operador de la plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques receptora de la sol·licitud d'interconnexió no pot cobrar cap quantitat a la

plataforma sol·licitant per resoldre les dites sol·licituds d'interconnexió en els terminis establerts. Tampoc no pot cobrar cap quantitat a la plataforma sol·licitant per altres serveis d'integració o gestió que pugui tenir pactats amb el destinatari últim de la factura electrònica.

Article 10. Obligació d'informació dels destinataris sobre els estats de la factura electrònica.

1. Els destinataris de factures electròniques, d'acord amb el que estableix l'article 2 bis.1 de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, han d'informar l'obligat a expedir la factura electrònica dels estats de la factura següents:

- a) L'acceptació o el rebuig comercial de la factura i la data en què es produeix.
- b) El pagament efectiu complet de la factura i la seva data efectiva de pagament.

2. Addicionalment, es pot informar dels estats següents, sense que això alteri el càlcul del termini de pagament de la factura:

- a) L'acceptació o el rebuig comercial parcial de la factura i la data en què es produeix.
- b) El pagament parcial de la factura, l'import pagat i la data en què es produeix.
- c) La cessió de la factura a un tercer per al cobrament o per al pagament, amb la identificació del cessionari i la seva data de cessió.

3. La informació sobre els estats de la factura s'ha de remetre en un termini màxim de quatre dies naturals, excloent-ne els dissabtes, els diumenges i els festius nacionals, des de la data en què es produeix l'estat de què s'informa en cada cas.

4. Els operadors de plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques han d'articular solucions tecnològiques àgils per intercanviar informació sobre els estats de la factura.

5. Els empresaris o els professionals autoritzats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària o les hisendes forals per emetre documents de càrrec o abonament en què es deixa constància de la rectificació que és procedent efectuar a la factura inicial expedida pel proveïdor i per anotar aquests documents de càrrec o abonament al llibre de registre de factures rebudes en lloc d'anotar les factures rectificatives emeses pels seus proveïdors han d'informar dels estats que esmenta l'apartat 1 d'aquest article sobre la base de la factura inicial corregida pel dit càrrec o abonament. En aquests casos, el receptor de la factura no té l'obligació d'informar dels estats de la factura rectificativa que expedeixi l'emissor.

6. En els casos en què l'Administració Tributària hagi habilitat els empresaris o els professionals per no remetre als seus destinataris les factures rectificatives que emeten, aquests no han d'informar dels estats que esmenta l'apartat 1 d'aquest article en relació amb les dites factures rectificatives. Aquestes factures rectificatives sí que s'han d'emetre en format electrònic i, si s'escau, se n'ha de dipositar una còpia fidel en la solució pública de facturació electrònica.

7. Aquest article no és aplicable per als estats de factura i la forma de la seva comunicació a la solució pública de facturació electrònica que regula l'article 12.

Article 11. Solució pública de facturació electrònica.

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària és l'organisme de l'Administració pública encarregat de desplegar i gestionar la solució pública de facturació electrònica. Aquesta es regeix per aquest Reial decret i per l'ordre a què fa referència la disposició final tercera.

2. Sense perjudici de les sintaxis admissibles en el sistema espanyol de facturació electrònica, els empresaris i els professionals que utilitzin la solució pública de facturació electrònica han d'utilitzar la sintaxi UBL en els termes de l'ordre ministerial a què es refereix l'apartat 1 anterior.

3. Quan s'utilitzi la solució pública de facturació electrònica, les factures electròniques han de complir els requisits mínims sobre el contingut que defineix el capítol II del títol I del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.

A més, hi pot haver contingut voluntari addicional de les factures electròniques en la mesura en què en sigui possible l'encaix en la sintaxi de factura electrònica admesa en la solució pública de facturació electrònica.

En tot cas, les factures electròniques s'admeten en la solució pública de facturació electrònica quan la sintaxi emprada sigui UBL, s'ajusti al que disposa l'ordre ministerial que preveu la disposició final tercera, i hi apareguin informades correctament les mencions corresponents al NIF de l'expedidor i al NIF del destinatari de la factura. L'admissió esmentada s'entén sense perjudici del control que sigui procedent en relació amb les mencions obligatòries i la seva veracitat, que es pot fer per part de les administracions competents i pels mitjans administratius ordinaris.

4. L'accés a la solució pública de facturació electrònica s'ha de fer utilitzant les formes d'identificació, autenticació i representació que es determinin mitjançant l'ordre de la persona titular del Ministeri d'Hisenda a què es refereix l'apartat 1 de la disposició final tercera d'aquest Reial decret.

5. Les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques i els altres intermediaris, quan estiguin autoritzats davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària per a aquest fi pels emissors o pels receptors de la facturació en els termes de l'apartat anterior, poden emetre factures i rebre les factures dirigides als seus clients i representats a través de la solució pública de facturació electrònica, quan aquesta sigui el mitjà de facturació electrònica utilitzat.

La solució pública de facturació electrònica ha de disposar els mitjans per habilitar la descàrrega àgil de factures, de manera manual i automàtica, per als emissors, per als receptors de les factures i per als autoritzats de tots dos en els termes del paràgraf anterior.

La descàrrega de factures emeses, la poden fer tant l'emissor com el destinatari d'aquestes, així com els seus autoritzats, i es refereix tant a les factures emeses directament a través de la solució pública de facturació electrònica com a les còpies remeses en compliment del que disposa l'article 6.2 d'aquest Reial decret. S'han d'habilitar mitjans que permetin distingir les factures originals de les còpies esmentades, i s'ha de permetre seleccionar la descàrrega de les unes, de les altres o de totes dues.

6. La interoperabilitat entre la solució pública de facturació electrònica i les plataformes privades que integren el sistema espanyol de facturació electrònica, i entre aquestes últimes, si s'escau, ha de quedar assegurada per l'ús, a tots els efectes, de la sintaxi de la solució pública de facturació electrònica.

Quan només l'emissor o el receptor de la factura utilitzin la solució pública de facturació electrònica com la seva forma de facturació, la interconnexió amb la plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques del receptor o de l'emissor ha de quedar garantida rebent les factures de la solució pública de facturació electrònica o remetent-les a la solució pública de facturació electrònica amb el contingut i en la sintaxi determinada per a la dita solució pública. Quan siguin necessàries per a aquest fi transformacions prèvies o posteriors de la sintaxi de la factura, aquestes han de ser a càrrec de l'emissor o del receptor que utilitzi un contingut o una sintaxi diferents dels de la solució pública de facturació electrònica. Tot això, sense perjudici de la preservació i la garantia de la integritat, la inalterabilitat i el no repudi de les factures mateixes.

Quan es produeixin desavinences comercials en relació amb les factures, incloent-hi el repudi d'aquestes per part del destinatari, aquestes desavinences només afecten les relacions entre parts, sense perjudici de l'obligació d'emetre, si s'escau, les factures rectificatives que siguin procedents.

7. Quan s'utilitzi la solució pública de facturació electrònica, la integritat, la inalterabilitat i el no repudi de les factures emeses s'han de garantir amb els procediments que l'Agència Estatal d'Administració Tributària tingui establerts per a aquesta finalitat.

8. La comunicació dels estats de la factura quan s'utilitzi la solució pública de facturació electrònica es regeix exclusivament pel que estableix l'article 12.

9. En tots els supòsits en què la solució pública de facturació electrònica actui com a mitjà de facturació o d'interconnexió, la factura electrònica ha de quedar a disposició de la solució pública de facturació electrònica i no se li ha de remetre la còpia fidel.

10. L'accés a la solució pública de facturació electrònica i als diferents usos d'aquesta que preveu aquest Reial decret tenen un caràcter gratuït per als usuaris.

Article 12. Obligació d'informació del pagament de la factura a la solució pública de facturació electrònica.

1. És obligatòria la comunicació del pagament efectiu complet de les factures o la comunicació del seu rebuig a la solució pública de facturació electrònica per part dels empresaris, persones físiques o jurídiques, i dels professionals destinataris de les factures electròniques, independentment de si s'ha utilitzat la solució pública de facturació electrònica o una plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques o de si s'han remès també els estats de la factura a través d'aquestes últimes. En absència de rebuig de la factura o d'una factura rectificativa posterior, es presumeix que les factures s'accepten.

2. El destinatari de la factura pot autoritzar la seva plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques perquè faci la comunicació de pagaments a la solució pública de facturació electrònica que preveu l'apartat anterior, sempre que li hagi proporcionat la informació necessària per fer-ho.

3. Els destinataris de les factures electròniques han d'informar del pagament efectiu complet de cada factura rebuda i no rebutjada pel destinatari, així com de la data efectiva del pagament esmentat, mitjançant l'ús d'un servei electrònic de comunicació de pagaments que ha de proporcionar la solució pública de facturació electrònica, en un termini màxim de 4 dies naturals des de la dita data efectiva del pagament, excloent-ne els dissabtes, els diumenges i els festius nacionals. Així mateix, han d'informar de la data de venciment del termini de pagament. Els destinataris de les factures poden incloure en la comunicació de pagament la informació relativa a la data de recepció de les mercaderies o de la prestació dels serveis, o bé la data de recepció de la factura, quan qualsevol d'aquestes sigui rellevant de conformitat amb el que disposa l'article 4 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, o la normativa específica que hi sigui aplicable. Les especificacions del dit servei de comunicació de pagaments de la solució pública de facturació electrònica s'han de determinar mitjançant una ordre de la persona titular del Ministeri d'Hisenda, a què fa referència la disposició final tercera.

4. La solució pública de facturació electrònica ha de disposar els mecanismes necessaris perquè, addicionalment al que estableixen els apartats anteriors, es permeti als emissors de les factures la comunicació voluntària del cobrament o de l'impagament de factures, així com possibles diferències respecte de les dates que conté la comunicació de pagament efectuada pel destinatari.

5. Els empresaris o els professionals autoritzats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària o les hisendes forals per emetre documents de càrrec o abonament en què es deixa constància de la rectificació que és procedent efectuar en la factura inicial expedida pel proveïdor i per anotar aquests documents de càrrec o abonament en el llibre de registre de factures rebudes en lloc d'anotar les factures rectificatives emeses pels seus proveïdors han d'informar del pagament complet de la factura, tal com estableix l'apartat 1 d'aquest article, sobre la base de la factura inicial corregida pel dit càrrec o abonament. Per tant, en aquests casos no és procedent informar per part del receptor dels estats de la factura rectificativa que expedeixi l'emissor.

6. Per mitjà de la solució pública de facturació electrònica, els emissors i els destinataris de les factures electròniques, així com els seus autoritzats, poden consultar les dades existents sobre el pagament o el rebuig de les factures que hi consten.

Article 13. *Requisits per operar com a plataforma privada d'intercanvi de factures electròniques.*

1. Les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques que formin part del sistema espanyol de factura electrònica han de tenir la capacitat de connectar-se amb la solució pública de facturació electrònica i, addicionalment, complir els requisits següents:

- a) Estar en possessió de la certificació ISO/IEC 27001, o una certificació equivalent, per al seu sistema de gestió de la seguretat de la informació.
- b) Utilitzar protocols segurs per a la transmissió de la informació que compleixin les especificacions AS2 o AS4.
- c) Tenir capacitat per operar amb signatura electrònica avançada i segell electrònic avançat de les factures electròniques d'acord amb el Reglament (UE) núm. 910/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i als serveis de confiança per a les transaccions electròniques al mercat interior, i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE.
- d) Tenir capacitat d'intercanviar factures electròniques en totes les sintaxis admeses que detalla l'article 7.1, així com de transformar un missatge de factura entre les diferents sintaxis.
- e) Tenir un pla de continuïtat de negoci adequat al volum i a la criticitat de l'intercanvi de factures que operen.
- f) Assegurar la disponibilitat del servei i disposar de recursos de suport disponibles en tot moment.
- g) Assegurar les normes de governança de dades i confidencialitat d'aquests, independentment dels pactes amb els empresaris i els professionals que siguin els seus clients, i disposar els sistemes de seguretat per evitar bretxes d'informació.
- h) Tenir capacitat i garantir la interconnexió i la interoperabilitat gratuïtes amb altres plataformes, de conformitat amb l'article 2 *bis*, apartat 2, de la Llei 56/2007, de 28 de desembre.

2. El requisit de la lletra g) de l'apartat anterior es pot complir, entre altres maneres, mitjançant el seguiment de les especificacions UNE de govern, gestió i qualitat de la dada, amb l'assoliment d'un nivell de maduresa 2, «gestionat», d'acord amb l'especificació UNE 0080.

Article 14. *Accés a la informació sobre factures electròniques i el seu pagament.*

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària, a partir de la informació rebuda de les factures electròniques, de les còpies i de la informació sobre el pagament d'aquestes en la solució pública de facturació electrònica, ha de donar accés a la informació necessària per al seguiment dels terminis de pagament de les factures entre empresaris i professionals a Espanya al Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa i al Ministeri d'Indústria i Turisme.

2. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'enviar a la Secretaria de l'Observatori Estatal de la Morositat Privada, durant el primer trimestre de cada any, la informació necessària per a l'elaboració de la llista d'empreses que l'any precedent hagin incomplet els terminis de pagament de conformitat amb la Llei 3/2004, de 29 de desembre, i en les quals concorrin les circumstàncies que preveu la disposició final sisena de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, de creació i creixement d'empreses.

Article 15. *Càlcul del termini de pagament de les factures electròniques en les operacions comercials.*

La determinació del termini de pagament de cada factura s'ha de fer d'acord amb l'article 4 de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de

lluita contra la morositat en les operacions comercials, sense perjudici de les especialitats que puguin establir altres lleis.

D'acord amb l'article 6, apartat 1, lletra i), del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, en cas que la factura no inclogui la data de les operacions que documenta, es pren com a data d'inici del termini de pagament la data d'expedició de la factura.

Disposició addicional primera. *Formulari de generació de factures electròniques.*

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de desenvolupar una aplicació o un formulari gratuït, que, sota determinades condicions i requisits, ha de permetre a tots els empresaris i els professionals i, si s'escau, als seus autoritzats, l'expedició de factures electròniques, la generació de la informació sobre l'estat de les factures electròniques, incloent-hi el seu pagament efectiu complet, i la posada a disposició de les contraparts i de l'Administració pública de la informació esmentada utilitzant per a això la solució pública de facturació electrònica.

2. Les factures expedides per aquest formulari han de ser verificables de conformitat amb l'article 6.5.b) del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.

Disposició addicional segona. *Excepcions d'aplicació.*

1. Les previsions d'aquest Reial decret no són aplicables a les activitats regulades dutes a terme per l'operador del mercat elèctric que recull l'article 29 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, i tota la seva normativa de desplegament.

2. Les previsions d'aquest Reial decret no són aplicables a les funcions dutes a terme per l'operador del mercat organitzat de gas que regulen l'article 65 *ter* de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i tota la seva normativa de desplegament; en particular, tampoc no és aplicable a la seva societat filial encarregada de l'operació del mercat de futurs de gas.

3. Les previsions d'aquest Reial decret no són aplicables a les operacions documentades amb factura electrònica en el marc de les cambres de compensació i liquidació de pagaments regulades per l'Associació Internacional de Transport Aeri (IATA): *Cargo Accounting Settlement System (CASS)*, *Billing and Settlement Plan (BSP)* i *Simplified Invoicing and Settlement-IATA Clearing House (SIS-ICH)*, sempre que el pagament de les factures esmentades s'hagi liquidat mitjançant una d'aquestes plataformes d'acord amb els seus calendaris.

Disposició addicional tercera. *Administracions tributàries forals i solució pública de facturació electrònica.*

La solució pública de facturació electrònica per als empresaris o per als professionals sotmesos a la normativa tributària dels territoris forals de conformitat amb el que preveuen el Concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc i el Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra s'ha de fer atenent el que disposen aquests, i s'han d'establir els acords oportuns entre les hisendes forals i l'Agència Estatal d'Administració Tributària de conformitat amb el principi de col·laboració regulat en aquests.

Disposició addicional quarta. *Accés de les diferents administracions tributàries a la informació emmagatzemada en la solució pública de facturació electrònica.*

Les dades emmagatzemades en la solució pública de facturació electrònica tenen el caràcter reservat i estan sotmeses a les mateixes mesures necessàries per garantir-ne la confidencialitat i l'ús adequat que preveu l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per a les dades amb transcendència tributària. Només es poden utilitzar per a les finalitats que preveu la Llei 56/2007, de 28 de desembre, i per a

l'aplicació efectiva del sistema tributari i duaner i la gestió dels altres recursos que té encomanada l'Agència Estatal d'Administració Tributària i, mitjançant la cessió corresponent de conformitat amb l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per a l'aplicació efectiva dels tributs o dels recursos la gestió dels quals competeix a les administracions tributàries dels territoris històrics de la Comunitat Autònoma del País Basc i de la Comunitat Foral de Navarra i les altres administracions tributàries. Fora del cas anterior, només es poden cedir o comunicar a tercers en els supòsits i amb les condicions que preveu l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició addicional cinquena. *Posada en funcionament de la solució pública de facturació electrònica.*

La solució pública de facturació electrònica ha d'estar disponible per als empresaris i per als professionals obligats a emetre i rebre factures electròniques almenys dos mesos abans de la primera aplicació efectiva d'aquest Reial decret, d'acord amb la disposició final quarta.

Disposició addicional sisena. *Càlcul del termini de pagament de les factures en cas que s'hagi practicat la retenció que preveu la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.*

En els casos que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, en què s'utilitzi la possibilitat de retenció pel promotor durant un any d'un 5 per 100 de l'import de l'execució material de l'obra per al rescabament potencial dels danys materials per vicis o defectes d'execució que afectin elements de terminació o acabat de les obres, als efectes de la finalització del termini de pagament que defineix l'article 15 d'aquest Reial decret, s'entén que la fi del termini es produeix amb el pagament efectiu complet de les quantitats degudes excloent-ne la retenció esmentada.

Disposició addicional setena. *Fixació del dia d'inici del còmput de termini de pagament exclusivament per a fins estadístics.*

En els contractes en què s'hagi fixat un termini de pagament, l'inici del còmput de termini de pagament és el dia de la recepció de la factura electrònica.

No obstant això, i als efectes únics i exclusius d'anàlisi i seguiment estadístics, si no es comunica aquesta a la solució pública de facturació electrònica, es té per dia d'inici del còmput del termini de pagament el de la data d'expedició de la factura electrònica.

Disposició transitòria primera. *Remesa de factures electròniques pels subcontractistes de contractes del sector públic.*

Els subcontractistes obligats a presentar al contractista principal les seves factures electròniques a través del Registre a què es refereix la disposició addicional trenta-dosena, apartat 3, de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, disposen d'un termini màxim de 24 mesos des de l'entrada en vigor de l'ordre ministerial de desplegament de la solució pública de facturació electrònica a què es refereix l'article 11.1, per adaptar el compliment d'aquesta obligació al sistema de facturació electrònica que regula aquesta norma.

Disposició transitòria segona. *Règim aplicable als empresaris i als professionals amb una facturació anual superior a vuit milions d'euros.*

1. Durant els dotze mesos següents a la data en què aquest Reial decret produeixi els efectes en relació amb els empresaris i els professionals el volum d'operacions dels quals, calculat de conformitat amb l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, hagi excedit els 8 milions d'euros durant l'any natural immediatament anterior i que, d'acord amb la disposició final vuitena de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, estiguin obligats a emetre factures electròniques en les seves transaccions amb empresaris i professionals, han d'acompanyar les dites factures electròniques amb un document en format de PDF que n'asseguri la llegibilitat, excepte quan el destinatari de les factures electròniques accepti voluntàriament i expressament rebre-les en el format original.

2. El document en PDF a què fa referència l'apartat 1 s'ha de remetre al destinatari per qualsevol mitjà i, en tot cas, no s'ha de remetre a la solució pública de facturació electrònica.

Disposició transitòria tercera. *Règim aplicable als empresaris i als professionals que siguin persones físiques amb una facturació anual inferior o igual a vuit milions d'euros.*

El que disposen els articles 10 i 12 en relació amb l'obligació d'informar sobre els estats de la factura s'aplica als empresaris i als professionals que siguin persones físiques o entitats en règim d'atribució de rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques el volum d'operacions de les quals, calculat de conformitat amb el que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, no hagi excedit durant l'any natural immediatament anterior els 8 milions d'euros quan hagin transcorregut dotze mesos des de la data en què aquest Reial decret produeixi efectes per als subjectes a què es refereix la disposició final quarta, apartat 1, lletra b). Fins a la data esmentada, el subministrament d'informació sobre els estats de factura revesteix un caràcter voluntari.

Disposició final primera. *Modificació del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.*

El Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, queda modificat de la manera següent:

U. S'hi modifica l'apartat 1 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les factures es poden expedir per qualsevol mitjà, en paper o en format electrònic, que permeti garantir a l'obligat a expedir-les l'autenticitat de l'origen, la integritat del contingut i la llegibilitat, des de la data d'expedició i durant tot el període de conservació, sense perjudici del que estableix l'article 8 bis.»

Dos. S'hi inclou un article 8 bis, amb la redacció següent:

«Article 8 bis. *Factura electrònica obligatòria entre empresaris i professionals.*

1. És obligatòria la factura electrònica en les condicions que estableixen la Llei 56/2007, de 28 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació, i la seva normativa de desplegament quan el destinatari de l'operació sigui un empresari o un professional que tingui a Espanya la seu de la seva activitat econòmica, o un establiment permanent o, si no n'hi ha, el lloc del domicili o la residència habitual, sempre que es tracti d'operacions que tinguin per destinataris la seu, l'establiment permanent, el domicili o la residència habitual esmentats.

El que estableix el paràgraf anterior no és aplicable quan s'expedeixi la factura simplificada a què es refereix l'article 4, excepte les que esmenta l'article 7.2.

2. La persona titular del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa pot excloure temporalment o definitivament de l'obligació d'expedició de factura electrònica altres operacions en atenció al bon funcionament econòmic del sector concernit.

3. L'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut de la factura electrònica obligatòria expedida en les condicions que estableix la Llei 18/2022, de 28 de setembre, de creació i creixement d'empreses, i la seva normativa de desplegament, s'ha d'acreditar mitjançant els procediments a què es refereixen els articles 7.3 i 11.7 del Reial decret 238/2026, de 25 de març, pel qual es desplega el sistema de facturació electrònica obligatòria entre empresaris i professionals i pel qual es modifica el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.»

Tres. S'hi modifica l'article 9, que queda redactat amb el contingut literal següent:

«Article 9. *Factura electrònica.*

1. S'entén per factura electrònica la factura que s'ajusta al que estableix aquest Reglament i que ha estat expedida, transmesa i rebuda en format electrònic. La factura electrònica obligatòria que esmenta l'article 8 *bis* ha de complir les característiques tècniques que contenen l'article 7 del Reial decret 238/2026, de 25 de març, pel qual es desplega el sistema de facturació electrònica obligatòria entre empresaris i professionals i pel qual es modifica el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, i les seves normes de desplegament.

2. L'expedició, la transmissió i la recepció de la factura electrònica està condicionada que el destinatari hi hagi donat el consentiment, excepte en els supòsits de la factura electrònica obligatòria que estableix l'article 8 *bis*.»

Quatre. S'hi modifica l'article 10, que queda redactat amb el contingut literal següent:

«Article 10. *Autenticitat i integritat de la factura electrònica.*

1. L'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut de la factura electrònica es poden garantir per qualsevol dels mitjans assenyalats a l'article 8 i, en el cas de la factura electrònica obligatòria, a l'article 8 *bis*.

En particular, l'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut de la factura electrònica queden garantides per alguna de les formes següents:

a) Mitjançant una signatura electrònica avançada basada en un certificat electrònic qualificat de signatura o un segell electrònic avançat basat en un certificat electrònic qualificat de segell d'acord amb el que disposa el Reglament 910/2014/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, relatiu a la identificació electrònica i als serveis de confiança per a les transaccions electròniques al mercat interior, i pel qual es deroga la Directiva 1999/93/CE.

b) Mitjançant un intercanvi electrònic de dades (EDI), tal com es defineix a l'article 2 de l'annex I de la Recomanació 94/820/CE de la Comissió, de 19 d'octubre de 1994, relativa als aspectes jurídics de l'intercanvi electrònic de dades, quan l'acord relatiu a aquest intercanvi prevegi la utilització de procediments que garanteixin l'autenticitat de l'origen i la integritat de les dades.

c) Mitjançant altres mitjans que els interessats hagin comunicat a l'Agència Estatal d'Administració Tributària amb caràcter previ a la seva utilització i hagin estat validats per ella.

2. Quan el destinatari de l'operació sigui un empresari o un professional i siguin obligatoris l'expedició, la transmissió i el lliurament de la factura electrònica en les condicions que estableixen l'article 2 *bis* de la Llei 56/2007, de 28 de desembre, i la seva normativa de desplegament, l'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut de la factura electrònica queden garantides mitjançant els procediments a què es refereix el Reial decret 238/2026, de 25 de març, pel qual es desplega el sistema de facturació electrònica obligatòria entre empresaris i professionals i pel qual es modifica el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.

No obstant això, quan s'utilitzi la solució pública de facturació electrònica, que regula l'article 11 del Reial decret 238/2026, de 25 de març, pel qual es desplega el sistema de facturació electrònica obligatòria entre empresaris i professionals i pel qual es modifica el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, l'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut de la factura electrònica queden garantides mitjançant els procediments que l'Agència Estatal d'Administració Tributària tingui establerts per a aquesta finalitat.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, amb l'excepció de la disposició final primera, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de conformitat amb el que estableix la disposició final primera del Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. Mitjançant una ordre de la persona titular del Ministeri d'Hisenda s'han d'especificar els elements tècnics que siguin necessaris per al funcionament correcte de la solució pública de facturació electrònica, les formes d'autenticació, identificació i representació per accedir a la dita solució pública, les especificacions del servei de comunicació de pagaments a aquesta, els termes d'ús de la sintaxi UBL respecte a això; la codificació única de les factures electròniques i la seva inserció en les sintaxis de factura, la comunicació entre la solució pública de facturació electrònica i les plataformes privades de facturació, així com qualssevol altres requisits tècnics que puguin ser necessaris per a la implantació i per al manteniment adequats de la solució pública de facturació electrònica.

2. El possible canvi en la sintaxi de factura electrònica admesa per la solució pública de facturació electrònica, així com qualssevol altres requisits tècnics que puguin esdevenir necessaris per a l'aplicació adequada d'aquest Reial decret, s'hi poden introduir mitjançant una ordre conjunta de la persona titular del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa i de la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

3. S'habilita la persona titular del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa per ampliar, mitjançant una ordre ministerial, la relació de sintaxis admeses que estableix l'apartat primer de l'article 7.

A aquests efectes, les entitats representatives dels diferents sectors econòmics, incloent-hi associacions o organitzacions de caràcter empresarial, econòmic o social, poden traslladar al Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa propostes relatives a la incorporació de noves sintaxis.

En el marc de la dita eventual incorporació, el Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa pot tenir en compte, entre altres elements:

- a) Que l'ús de la nova sintaxi estigui emparat per les pràctiques comercials habituals del sector corresponent.
- b) Que la sintaxi esmentada tingui un ús generalitzat en el sector o representi una innovació tecnològica amb millores substancials en eficiència, interoperabilitat o adequació sectorial.
- c) Que el seu model de governança sigui de caràcter obert i faciliti la interacció entre usuaris.
- d) Que les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques que utilitzin la dita sintaxi addicional estiguin en condicions de rebre i transformar factures electròniques i missatges d'estat en qualsevol de les sintaxis que preveu l'apartat primer de l'article 7.
- e) Que les dites plataformes mantinguin publicades i accessibles les especificacions tècniques i el detall dels camps d'informació necessaris, de manera que es garanteixi la recepció de factures electròniques i missatges d'estat en les sintaxis que preveu l'article esmentat, sense minva de qualitat ni pèrdua d'informació.

L'ordre ministerial pot establir, entre altres previsions, el període de vigència aplicable a les noves sintaxis, així com les condicions que hagin de complir les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques que les utilitzin per garantir-ne la interoperabilitat i la interconnexió amb les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques que utilitzin les sintaxis que preveu l'apartat primer de l'article 7.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor i producció d'efectes.*

1. Aquest Reial decret entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, de conformitat amb el que preveu la disposició final vuitena de la Llei 18/2022, de 28 de setembre, l'aplicació efectiva d'aquest Reial decret queda diferida en els termes següents, comptats des de l'entrada en vigor de l'ordre ministerial que preveu l'apartat 1 de la disposició final tercera:

- a) Dotze mesos després, per als empresaris i per als professionals el volum d'operacions dels quals, calculat de conformitat amb l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, hagi excedit els 8 milions d'euros durant l'any natural immediatament anterior.
- b) Vint-i-quatre mesos després, per a la resta dels empresaris i dels professionals.

2. El que disposen els articles 6, 8, 9 i 13, pel que fa a l'obligació de les plataformes privades d'intercanvi de factures electròniques de remetre una còpia fidel de les factures, a les obligacions d'interconnexió entre les dites plataformes, així com als requisits exigibles per operar com a tals en el marc del sistema espanyol de factura electrònica, produeix efectes per a aquests operadors transcorreguts dotze mesos des de l'entrada en vigor de la dita ordre ministerial de desplegament de la solució pública de facturació electrònica.

25 de març de 2026.

FELIPE R.

El ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts,
FÉLIX BOLAÑOS GARCÍA